

OMÓWIENIE PRZYJĘTYCH ZASAD (POLITYKI) RACHUNKOWOŚCI, W TYM METOD WYCENY AKTYWÓW I PASYWÓW (TAKŻE AMORTYZACJI), USTALENIA WYNIKU FINANSOWEGO ORAZ SPOSOBU SPORZĄDZENIA SPRAWOZDANIA FINANSOWEGO W ZAKRESIE, W JAKIM USTAWA O RACHUNKOWOŚCI POZOSTAWIA JEDNOSTCE PRAWO WYBORU

1. ZASADY PRZYJĘTE PRZY SPORZĄDZENIU SPRAWOZDANIA FINANSOWEGO

Sprawozdanie zawiera dane dotyczące Spółki i obejmuje:

- bilans,
- rachunek zysków i strat,
- rachunek przepływów pieniężnych,
- zestawienie zmian w kapitale własnym,
- informację dodatkową, zawierającą wprowadzenie do sprawozdania finansowego oraz dodatkowe informacje i objaśnienia.

Spółka sporządza rachunek zysków i strat w wariantcie porównawczym.

Rachunek przepływów pieniężnych jest sporządzony metodą pośrednią.

Walutą sprawozdawczą jest złoty polski.

2. ZASTOSOWANE ZASADY I METODY RACHUNKOWOŚCI

Zasady rachunkowości przyjęte przy sporządzaniu sprawozdania finansowego są zgodne z Ustawą z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (t.j. Dz.U.2023 poz. 120 ze zm.), zwaną dalej ustawą o rachunkowości.

Wynik finansowy za dany okres obejmuje wszystkie osiągnięte i przypadające na jej rzecz przychody oraz związane z tymi przychodami kosztami zgodnie z zasadami memoriału, współmierności przychodów i kosztów oraz ostrożnej wyceny.

Poszczególne składniki aktywów i pasywów wycenia się stosując rzeczywiście poniesione na ich nabycie ceny, z zachowaniem zasady ostrożności.

2.1. WARTOŚCI NIEMATERIALNE I PRAWNE, ŚRODKI TRWAŁE

Wartości niematerialne i prawne oraz środki trwałe wycenia się według cen nabycia lub kosztów wytworzenia, lub wartości przeszacowanej (po aktualizacji wyceny środków trwałych) pomniejszonych o odpisy amortyzacyjne lub umorzeniowe, a także o odpisy z tytułu trwałej utraty wartości.

Środki trwałe w budowie wycenia się na dzień bilansowy w wysokości ogółu kosztów pozostających w bezpośrednim związku z ich nabyciem lub wytworzeniem, pomniejszonych o odpisy z tytułu trwałej utraty wartości.

Odpisy amortyzacyjne są dokonywane przy zastosowaniu metody liniowej, gdzie podstawą, od której nalicza się amortyzację, jest wartość początkowa środka trwałego.

Rozpoczęcie amortyzacji ma miejsce w miesiącu następującym po miesiącu, w którym środki trwałe zostały przyjęte do ewidencji. Jeżeli wartość początkowa środka trwałego wzrosła wobec ulepszenia

OMÓWIENIE PRZYJĘTYCH ZASAD (POLITYKI) RACHUNKOWOŚCI

środka trwałego lub zmalała wobec jego częściowej likwidacji, to począwszy od miesiąca następującego po miesiącu, kiedy skutki te ujęto w ewidencji środków trwałych – amortyzację przypadającą na dany i następne okresy roku nalicza się od odpowiednio zmienionej podstawy.

Przy ustalaniu okresu amortyzacji i rocznej stawki amortyzacyjnej uwzględnia się okres ekonomicznej użyteczności środka trwałego.

Koszty zakończonych prac rozwojowych odpisuje się przez okres ekonomicznej użyteczności rezultatów prac rozwojowych. Jeżeli w wyjątkowych przypadkach nie można wiarygodnie oszacować okresu ekonomicznej użyteczności rezultatów zakończonych prac rozwojowych, to okres dokonywania odpisów nie przekracza 5 lat.

Koszty prac badawczych są ujmowane w ciężar kosztów w momencie ich poniesienia.

W ramach uproszczenia, o którym mowa w art. 4 ust. 4 ustawy o rachunkowości, wartości niematerialne i prawne oraz środki trwałe o wartości początkowej nieprzekraczającej 10 000,00 zł obciążają koszty działalności jednorazowo w miesiącu oddania ich do użytkowania.

Na składniki aktywów, co do których istnieje duże prawdopodobieństwo, że w dającej się przewidzieć przyszłości nie będą przynosić w znaczącej części lub w całości przewidywanych korzyści ekonomicznych, dokonuje się odpisu z tytułu trwałej utraty wartości.

Spółka stosuje dla podstawowych grup majątku następujące roczne stawki amortyzacyjne:

Dla wartości niematerialnych i prawnych:

▪ koszty zakończonych prac rozwojowych	20%
▪ autorskie prawa majątkowe lub zrównane z nimi	10%
▪ wartość firmy	20%
▪ inne wartości niematerialne i prawne	10%-50%

Dla środków trwałych:

▪ budynki i budowle	2,5%-10%
▪ urządzenia techniczne i maszyny	12,5%-30%
▪ środki transportu	20%
▪ pozostałe środki trwałe	10%-50%

2.2. INWESTYCJE O CHARAKTERZE TRWAŁYM

Nabyte lub powstałe aktywa finansowe oraz inne inwestycje ujmuje się w księgach rachunkowych na dzień ich nabycia lub powstania według ceny nabycia lub ceny zakupu, jeżeli koszty przeprowadzenia i rozliczenia transakcji nie są istotne.

Na dzień bilansowy udziały w innych jednostkach oraz inne inwestycje zaliczane do aktywów trwałych są wycenione według ceny nabycia pomniejszonej o odpisy z tytułu trwałej utraty wartości.

Udziały w jednostkach podporządkowanych, zaliczone do aktywów trwałych wycenia się na dzień bilansowy według zasad określonych dla udziałów w innych jednostkach oraz innych inwestycji.

Udzielone pożyczki zaliczone do długoterminowych aktywów finansowych Jednostka wycenia według skorygowanej ceny nabycia.

Z uwagi na stosowanie przez Jednostkę postanowień Rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 12 grudnia 2001 r. w sprawie szczegółowych zasad uznawania, metod wyceny, zakresu ujawniania

OMÓWIENIE PRZYJĘTYCH ZASAD (POLITYKI) RACHUNKOWOŚCI

i sposobu prezentacji instrumentów finansowych (t.j. Dz.U.2017, poz. 277) długoterminowe inwestycje w aktywa finansowe są wyceniane wg zasad opisanych w punkcie 2.13 *Instrumenty finansowe*.

Odpisy odzwierciedlające trwałą utratę wartości inwestycji zaliczonych do aktywów trwałych dokonywane są nie później niż na koniec okresu sprawozdawczego.

2.3. INWESTYCJE KRÓTKOTERMINOWE

Nabyte udziały, akcje oraz inne aktywa krótkoterminowe ujmuje się w księgach rachunkowych na dzień ich nabycia lub powstania według ceny nabycia.

Na dzień bilansowy aktywa zaliczone do inwestycji krótkoterminowych są wycenione według ceny nabycia lub ceny rynkowej, zależnie od tego, która z nich jest niższa.

Krótkoterminowe inwestycje, dla których nie istnieje aktywny rynek, wycenia się w inny sposób określonej wartości godziwej.

Jeżeli dla danego składnika aktywów został określony termin wymagalności (obligacje, weksle, pożyczki udzielone), aktywa te wyceniane są według skorygowanej ceny nabycia.

Udzielone pożyczki zaliczone do aktywów finansowych Jednostka wycenia według skorygowanej ceny nabycia, a jeżeli jednostka przeznacza je do sprzedaży w okresie do 3 miesięcy, to według wartości rynkowej lub inaczej określonej wartości godziwej.

Z uwagi na stosowanie przez Jednostkę postanowień Rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 12 grudnia 2001 r. w sprawie szczegółowych zasad uznawania, metod wyceny, zakresu ujawniania i sposobu prezentacji instrumentów finansowych (t.j. Dz.U.2017, poz. 277) krótkoterminowe inwestycje w aktywa finansowe są wyceniane wg zasad opisanych w punkcie 2.13 *Instrumenty finansowe*.

Różnica między wyższą ceną nabycia a niższą ceną (wartością) rynkową obciąża koszty finansowe. Skutki wzrostu cen (wartości) odnosi się na dobro przychodów finansowych jedynie w przypadku, gdy uprzednio utrata wartości inwestycji obciążyła koszty finansowe, tj. w kwocie nie przekraczającej poprzednio dokonanych odpisów w ciężar kosztów (do historycznej ceny nabycia).

2.4. ZAPASY

Nabyte lub wytworzone w ciągu roku obrotowego rzeczowe składniki zapasów ujmowane są według ceny zakupu lub kosztów wytworzenia.

Wartość rozchodu zapasów jest ustalana przy zastosowaniu metody pierwsze weszło-pierwsze wyszło.

Zapasy towarów i materiałów na dzień bilansowy wycenione są w cenie zakupu, gdyż nie zniekształca to stanu aktywów oraz wyniku finansowego jednostki, nie wyższej od ceny sprzedaży netto danego składnika.

Zapasy wyrobów gotowych oraz półproduktów wycenione są po koszcie wytworzenia, nie wyższym od ceny sprzedaży netto danego składnika.

Przy obliczaniu kosztu wytworzenia produktu zgodnie z art. 28 ust. 3 ustawy do kosztów bezpośrednich Jednostka dolicza koszty pośrednie związane z wytworzeniem tego produktu, niezależnie od poziomu wykorzystania zdolności produkcyjnych.

W Jednostce szacując poziom normalnego wykorzystania zdolności produkcyjnych, w celu ustalenia uzasadnionej, odpowiedniej do okresu wytwarzania produktu, części kosztów pośrednich bierze się

OMÓWIENIE PRZYJĘTYCH ZASAD (POLITYKI) RACHUNKOWOŚCI

pod uwagę przeciętna, zgodna z oczekiwaniami w typowych warunkach, wielkość produkcji za daną liczbę okresów lub sezonów, przy uwzględnieniu planowych remontów.

W związku z tym, że nie zniekształca to stanu aktywów oraz wyniku finansowego Jednostki oraz cykl technologiczny produkcji trwa krócej niż 3 miesiące, na dzień bilansowy produkty w toku produkcji nie są w ogóle wyceniane.

Zapasy, które utraciły swoją wartość handlową i użytkową obejmuje się odpisem aktualizującym. Ewentualne odpisy z tytułu utraty wartości składników zapasów zalicza się w ciężar pozostałych kosztów operacyjnych. Utrata wartości produktów, półfabrykatów oraz produkcji w toku ujmowana jest z zachowaniem kontroli kręgu kosztów.

W odniesieniu do zapasów Jednostka prowadzi ilościowo-wartościową.

2.5. NALEŻNOŚCI I ZOBOWIĄZANIA

Należności w walucie polskiej wykazywane są według wartości podlegającej zapłacie, z zachowaniem zasady ostrożności.

Na dzień bilansowy należności i udzielone pożyczki zaliczone do aktywów finansowych, wyceniane są według skorygowanej ceny nabycia, a przeznaczone do sprzedaży w okresie do 3 miesięcy, według wartości rynkowej lub inaczej określonej wartości godziwej.

Zobowiązania na dzień bilansowy wyceniane są w kwocie wymagającej zapłaty, za wyjątkiem zobowiązań finansowych.

Zobowiązania finansowe wyceniane są na dzień bilansowy według skorygowanej ceny nabycia, a przeznaczone do sprzedaży w okresie do 3 miesięcy, według wartości rynkowej lub inaczej określonej wartości godziwej.

Należności i zobowiązania w walutach obcych w momencie powstania ujmowane są według kursu średniego ogłoszonego dla danej waluty przez NBP z dnia poprzedzającego ten dzień. Dodatkowo lub ujemne różnice kursowe powstające w dniu uregulowania należności lub zobowiązań, wynikające z różnicy pomiędzy kursem faktycznie zastosowanym lub kursem średnim ogłoszonym dla danej waluty przez NBP z dnia poprzedzającego ten dzień, a kursem waluty w dniu powstania należności lub zobowiązań, odnoszone są odpowiednio na dobro przychodów lub w ciężar kosztów operacji finansowych.

Nierozliczone na dzień bilansowy należności i zobowiązania w walucie obcej wycenia się według średniego kursu ogłoszonego dla danej waluty przez NBP na ten dzień.

Wartość należności aktualizuje się, uwzględniając stopień prawdopodobieństwa ich zapłaty poprzez dokonanie odpisu aktualizującego. Odpisy aktualizujące wartość należności zalicza się odpowiednio do pozostałych kosztów operacyjnych lub do kosztów finansowych, zależnie od rodzaju należności, której dotyczy odpis aktualizujący.

W sytuacji, gdy ustanie przyczyna, dla której dokonano odpisu z tytułu trwałej utraty wartości, dokonuje się przywrócenia dokonanego odpisu do wartości pierwotnej. Przyjmuje się zasadę, że jeśli odpis z tytułu utraty wartości był dokonany w tym samym roku obrotowym to przywrócenie jego wartości pierwotnej następuje w drodze korekty kosztów, w ciężar których odpis był pierwotnie utworzony. Natomiast przywrócenie wartości pierwotnej dla odpisu dokonanego w latach ubiegłych następuje poprzez zapis na dobro pozostałych przychodów operacyjnych lub przychodów finansowych w zależności, czego dotyczył odpis.

OMÓWIENIE PRZYJĘTYCH ZASAD (POLITYKI) RACHUNKOWOŚCI

2.6. ŚRODKI PIENIĘŻNE

Krajowe środki pieniężne w kasie i na rachunkach bankowych wycenia się według wartości nominalnej.

Wyrażone w walutach obcych operacje gospodarcze ujmuje się w księgach rachunkowych na dzień ich przeprowadzenia - o ile odrębne przepisy dotyczące środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej i innych krajów Europejskiego Obszaru Gospodarczego oraz środków niepodlegających zwrotowi, pochodzących ze źródeł zagranicznych nie stanowią inaczej - odpowiednio po kursie:

- faktycznie zastosowanym w tym dniu, wynikającym z charakteru operacji - w przypadku sprzedaży lub kupna walut oraz zapłaty należności lub zobowiązań,
- średnim ogłoszonym dla danej waluty przez Narodowy Bank Polski z dnia poprzedzającego ten dzień - w przypadku zapłaty należności lub zobowiązań, jeżeli nie jest zasadne zastosowanie kursu faktycznie zastosowanego w przypadku sprzedaży lub kupna walut oraz zapłaty należności lub zobowiązań, a także w przypadku pozostałych operacji.

Na dzień bilansowy środki pieniężne wyrażone w walucie obcej wycenia się według średniego kursu ogłoszonego dla danej waluty przez NBP na ten dzień.

Ustalone na koniec roku obrotowego różnice kursowe wpływają na wynik finansowy i są odnoszone na dobro przychodów lub w ciężar kosztów operacji finansowych.

2.7. UDZIAŁY I AKCJE WŁASNE

Na dzień bilansowy udziały i akcje własne, wycenia się według ceny nabycia.

2.8. KAPITAŁY

Kapitał zakładowy wykazuje się w wysokości określonej w statucie Spółki i wpisanej w rejestrze sądowym.

Koszty emisji akcji poniesione przy powstaniu spółki akcyjnej lub podwyższeniu kapitału zakładowego zmniejszają kapitał zapasowy Spółki do wysokości nadwyżki wartości emisji nad wartością nominalną akcji, a pozostałą część zalicza się do kosztów finansowych.

Kapitał zapasowy tworzony jest z odpisów z zysku Jednostki. Ponadto kapitał zapasowy tworzony jest z nadwyżki wartości emisji nad wartością nominalną akcji, po potrąceniu kosztów emisji nowych akcji.

Otrzymane dopłaty wspólników do kapitału prezentowane są w pozycji A.IV. Pozostałe kapitały (fundusze) rezerwowe.

2.9. ROZLICZENIA MIĘDZYOKRESOWE KOSZTÓW CZYNNE

W przypadku ponoszenia wydatków dotyczących przyszłych okresów sprawozdawczych Spółka dokonuje czynnych rozliczeń międzyokresowych. Do kosztów rozliczanych w czasie zalicza się przede wszystkim opłaty dotyczące ochrony znaków towarowych, nakłady poniesione na certyfikację produktów, polisy ubezpieczeniowe, inne koszty rozliczane w czasie.

2.10. REZERWY NA ZOBOWIĄZANIA I ROZLICZENIA MIĘDZYOKRESOWE KOSZTÓW BIERNE

Rezerwy tworzy się na zobowiązania w przypadku, gdy kwota lub termin zapłaty są niepewne, ich powstanie jest pewne lub o dużym stopniu prawdopodobieństwa oraz wynikają one z przeszłych

OMÓWIENIE PRZYJĘTYCH ZASAD (POLITYKI) RACHUNKOWOŚCI

zdarzeń i ich wiarygodny szacunek jest możliwy. W przypadku Jednostki dokonano w okresie sprawozdawczym szacunku rezerw na udzielone gwarancje i poręczenia, operacje kredytowe, skutki toczącego się postępowania sądowego, w wyniku którego nie stwierdzono podstawy do utworzenia takich rezerw.

Spółka tworzy rezerwy na koszty w wysokości prawdopodobnych zobowiązań przypadających na bieżący okres sprawozdawczy, wynikających ze świadczeń wykonanych na rzecz Spółki przez kontrahentów oraz z obowiązku wykonania związanych z bieżącą działalnością przyszłych świadczeń, których kwotę można oszacować, choć data powstania nie jest jeszcze znana.

Na dzień bilansowy rezerwy wycenia się w uzasadnionej, wiarygodnie oszacowanej wartości.

Rezerwy są tworzone w ciężar pozostałych kosztów operacyjnych, kosztów finansowych w zależności od okoliczności, z którymi przyszłe zobowiązania się wiążą.

Rozwiązanie niewykorzystanych rezerw następuje na dzień, na który okazały się zbędne.

Powstanie zobowiązania, na które uprzednio utworzono rezerwę, zmniejsza rezerwę.

Do rozliczeń międzyokresowych biernych zalicza się przede wszystkim wartość wykonanych niezafakturowanych usług oraz dostaw, wartości usług, które zostaną wykonane w przyszłości a dotyczą bieżącego okresu obrotowego oraz rezerwy na niewykorzystane urlopy pracowników.

Rezerwy na świadczenia pracownicze w sprawozdaniu finansowym wykazywane są w pozycji „rezerw”.

Zobowiązania ujęte jako bierne rozliczenia międzyokresowe zmniejszają koszty okresu sprawozdawczego, w którym stwierdzono, że zobowiązania te nie powstały.

W 2024 roku Zarząd Spółki postanowił o utworzeniu rezerw na ewentualne koszty napraw gwarancyjnych.

2.11. ROZLICZENIA MIĘDZYOKRESOWE PRZYCHODÓW

W przypadku Spółki rozliczenia międzyokresowe przychodów obejmują w szczególności równowartość otrzymanych przychodów z tytułu świadczeń, których wykonanie nastąpi w przyszłych okresach sprawozdawczych, otrzymane nieodpłatnie wartości niematerialne i prawne oraz środki trwałe w części niepokrytej odpisami amortyzacyjnymi oraz ujemną wartość firmy.

2.12. REZERWA I AKTYWA Z TYTUŁU ODROZONEGO PODATKU DOCHODOWEGO

W związku z przejściowymi różnicami między wykazywaną w księgach rachunkowych wartością aktywów i pasywów, a ich wartością podatkową oraz możliwymi do odliczenia w przyszłości stratami, Jednostka tworzy rezerwę i ustala aktywa z tytułu odroczonego podatku dochodowego.

Aktywa z tytułu odroczonego podatku dochodowego ustala się w wysokości kwoty przewidzianej w przyszłości do odliczenia od podatku dochodowego, w związku z ujemnymi różnicami przejściowymi, które spowodują w przyszłości zmniejszenie podstawy obliczenia podatku dochodowego oraz straty podatkowej możliwej do odliczenia ustalonej, przy zachowaniu zasady ostrożności.

Rezerwę z tytułu odroczonego podatku dochodowego tworzy się w wysokości kwoty podatku dochodowego, wymagającej w przyszłości zapłaty, w związku z występowaniem dodatnich różnic przejściowych, to jest różnic, które spowodują zwiększenie podstawy obliczenia podatku dochodowego w przyszłości.

OMÓWIENIE PRZYJĘTYCH ZASAD (POLITYKI) RACHUNKOWOŚCI

Wysokość rezerwy i aktywów z tytułu odroczonego podatku dochodowego ustala się przy uwzględnieniu stawek podatku dochodowego obowiązujących w roku powstania obowiązku podatkowego.

2.13. INSTRUMENTY FINANSOWE

Jednostka stosuje zasady uznawania, metody wyceny, zakres ujawniania i sposób prezentacji instrumentów finansowych, zgodnie z Rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 12 grudnia 2001 r. w sprawie szczegółowych zasad uznawania, metod wyceny, zakresu ujawniania i sposobu prezentacji instrumentów finansowych.

Aktywa finansowe wprowadza się do ksiąg rachunkowych na dzień zawarcia kontraktu w cenie nabycia, to jest w wartości godziwej poniesionych wydatków lub przekazanych w zamian innych składników majątkowych.

Zobowiązania finansowe wprowadza się do ksiąg rachunkowych na dzień zawarcia kontraktu w wartości godziwej uzyskanej kwoty lub wartości otrzymanych innych składników majątkowych.

Przy ustalaniu wartości godziwej aktywów oraz zobowiązań finansowych na dzień nabycia, uwzględnia się poniesione przez Jednostkę koszty transakcji.

Instrumenty finansowe	Opis	Wycena
Przeznaczone do obrotu	Nabyte w celu odsprzedaży w okresie do 3 miesięcy, w celu osiągnięcia korzyści ekonomicznych wynikających z krótkoterminowych zmian cen oraz wahań innych czynników rynkowych albo krótkiego czasu trwania nabytego instrumentu.	Wartość godziwa* Różnica z przeszacowania wartości godziwej odnoszona jest na wynik finansowy
Pożyczki udzielone i należności własne	Niezależnie od terminu wymagalności (zapłaty), aktywa finansowe powstałe na skutek wydania bezpośrednio drugiej stronie kontraktu środków pieniężnych oraz obligacje i inne dłużne instrumenty finansowe nabyte w zamian za wydane bezpośrednio drugiej stronie kontraktu środki pieniężne.	Skorygowana cena nabycia
	Pożyczki udzielone i należności własne, które Jednostka przeznacza do sprzedaży w krótkim terminie, tj. 3 miesięcy, zalicza się do aktywów finansowych przeznaczonych do obrotu.	Wartość godziwa* Różnica z przeszacowania wartości godziwej odnoszona jest na wynik finansowy
Utrzymywane do terminu wymagalności	Niezakwalifikowane do pożyczek udzielonych i należności własnych aktywa finansowe, dla których zawarte umowy/ kontrakty ustalają termin wymagalności spłaty wartości nominalnej oraz określają prawo do otrzymania w ustalonych terminach korzyści ekonomicznych, pod warunkiem że Jednostka zamierza i może utrzymać te aktywa do czasu, gdy staną się one wymagalne i nastąpi ich wykup oraz nabyte dłużne instrumenty finansowe z opcją sprzedaży (put) lub opcją kupna (call), które odpowiednio dają stronom kontraktu prawo wykupu instrumentu przed upływem terminu wymagalności, pod warunkiem	Skorygowana cena nabycia

OMÓWIENIE PRZYJĘTYCH ZASAD (POLITYKI) RACHUNKOWOŚCI

	że Jednostka - pomimo posiadania opcji sprzedaży - zamierza i może utrzymać instrument do terminu wymagalności.	
Dostępne do sprzedaży	Pozostałe aktywa finansowe, niespełniające warunków zaliczenia do wcześniejszych kategorii.	Wartość godziwa* Różnica z przeszacowania wartości godziwej odnoszona jest na kapitał z aktualizacji wyceny

* składniki aktywów finansowych, dla których nie istnieje cena rynkowa ustalona w aktywnym obrocie regulowanym albo dla których wartość godziwa nie może być ustalona w inny wiarygodny sposób, wyceny dokonuje się według:

- aktywa finansowe, dla których jest ustalony termin wymagalności - w wysokości skorygowanej ceny nabycia oszacowanej za pomocą efektywnej stopy procentowej,
- aktywa finansowe, dla których nie jest ustalony termin wymagalności - w cenie nabycia ustalonej w sposób określony przy wprowadzaniu instrumentów finansowych do ksiąg.

Zyski i straty z przeszacowania na dzień bilansowy wyżej opisanych aktywów finansowych odnoszone są odpowiednio do przychodów i kosztów finansowych okresu sprawozdawczego.

Na dzień bilansowy zobowiązania finansowe przeznaczone do obrotu wycenia się według wartości godziwej. Inne zobowiązania finansowe na dzień bilansowy są wykazywane według skorygowanej ceny nabycia.

Zyski i straty z przeszacowania na dzień bilansowy zobowiązań odnoszone są odpowiednio do przychodów i kosztów finansowych okresu sprawozdawczego.

W przypadku aktywów i zobowiązań finansowych wycenionych w wysokości skorygowanej ceny nabycia (z wyjątkiem pozycji zabezpieczanych i zabezpieczających) odpis z tytułu dyskonta lub premii oraz pozostałe różnice ustalone na dzień wyłączenia ich z ksiąg rachunkowych, zalicza się odpowiednio do przychodów lub kosztów finansowych z tytułu odsetek okresu sprawozdawczego.

Wbudowany instrument pochody wycenia się na dzień ujęcia w księgach oraz na dzień bilansowy według wartości godziwej. Różnica między wartością godziwą ustaloną na dzień bilansowy, a wartością godziwą na dzień ujęcia w księgach odnoszona jest na wynik z operacji finansowych.

Instrumenty pochodne stanowiące instrument zabezpieczający, będące zabezpieczeniem wartości godziwej wycenia się w wartości godziwej, a zmianę odnosi się na wynik z operacji finansowych.

Instrumenty pochodne stanowiące instrument zabezpieczający, będący zabezpieczeniem przepływów pieniężnych wycenia się w wartości godziwej, a zmianę odnosi na kapitał z aktualizacji wyceny w części stanowiącej efektywne zabezpieczenie oraz na wynik z operacji finansowych w części niestanowiącej efektywnego zabezpieczenia.

2.14. KONTRAKTY DŁUGOTERMINOWE

Zarówno w roku obrotowym, jak i w roku poprzednim Spółka nie była stroną umów, które należałoby rozliczać zgodnie z zasadami określonymi w art. 34a - 34d ustawy o rachunkowości (tzw. kontrakty długoterminowe).

2.15. WYNIK FINANSOWY

Przychodem ze sprzedaży produktów, tj. wyrobów gotowych i usług jest kwota należna z tego tytułu od odbiorcy, pomniejszona o należny podatek od towarów i usług. Momentem sprzedaży jest przekazanie produktów lub półfabrykatów odbiorcy, odbiór przez odbiorcę usługi lub wykonanie na jego rzecz usługi. W przypadku Spółki do przychodów ze sprzedaży produktów zalicza się przede wszystkim usługi serwisu i doradztwa branżowego, sprzedaż wytworzonych wyrobów gotowych (przede wszystkim: maszyny siłowe, ławki, stojaki i urządzenia wielostanowiskowe, przeznaczone do sal gimnastycznych, klubów sportowych i innych obiektów wytwarzane w zakładzie produkcyjnym w Gołęczynie).

Przychodem ze sprzedaży towarów i materiałów jest kwota należna z tego tytułu od odbiorcy, pomniejszona o należny podatek od towarów i usług. Momentem sprzedaży jest przekazanie towarów lub materiałów odbiorcy. W przypadku Spółki do przychodów ze sprzedaży towarów i materiałów zalicza się przede wszystkim: maszyny siłowe, ławki, stojaki i urządzenia wielostanowiskowe, przeznaczone do sal gimnastycznych, klubów sportowych i innych obiektów. Natomiast do przychodów ze sprzedaży materiałów zalicza się głównie przychody ze sprzedaży części zamiennych i serwisowych

Pozostałe przychody i koszty operacyjne są to poniesione koszty lub osiągnięte, niewątpliwe przychody niezwiązane bezpośrednio z podstawową działalnością Jednostki.

Przychody finansowe są to należne przychody z operacji finansowych, natomiast **koszty finansowe** są to poniesione koszty operacji finansowych.

2.16. INNE

Spółka nie wchodzi w skład grupy kapitałowej.